

Forslag til Inatsisartutsbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at meddele den danske regering, at Grønlands territoriale forbehold for Parisaftalen skal ophæves og meddeles De Forenede Nationers Klimakonvention, UNFCCC

(Naalakkersuisoq for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø)

(1. behandling)

Vi har kun en jordklode, og det er vigtigt, at vi passer rigtig godt på den. De menneskeskabte klimaforandringer er en realitet, og vi har alle et ansvar for at bekæmpe disse så godt som muligt, så fremtidige generationer kan fortsætte livet og udviklingen på vores fælles planet.

Herhjemme gør vi en fælles aktiv indsats for at sikre en grøn omstilling. Mere end 70 procent af vores el- og varmforsyning kommer fra vedvarende energi. Og den procentdel kommer kun til at stige i årene fremover. Her er vi et foregangsland, og det skal vi være stolte over. Demokraatit ser dog gerne, at vi gør endnu mere. Vores indsats vedrørende vandkraft er som sagt forbilledlig. Men hvad med andre vedvarende energiformer som eksempelvis solenergi og vindenergi? Er det overhovedet en mulighed? Det bør vi undersøge ganske grundigt, da det både kan sikre os ren og grøn energi, men måske kunne vi også tjene penge på det enten ved direkte eksport af energien eller ved at Grønland blev attraktivt i forhold til industri, der ønsker at producere deres produkter ved hjælp af grøn energi.

Nærværende forslag handler om, hvorvidt vi i Grønland skal tilslutte os Paris-aftalen. Det mener Demokraatit, at vi skal. Paris-aftalen fremstår umiddelbart set som en fælles hensigtserklæring om at holde den gennemsnitlige temperaturstigning et godt stykke under 2 grader og arbejde for at begrænse den til 1,5 grad. Det giver rigtig god mening at tilslutte sig denne hensigtserklæring – også for at vise, at vi står sammen med resten af verden i kampen mod klimaforandringerne.

Demokraatit finder det positivt, at de enkelte lande ikke forpligtiger sig selv til et forudbestemt mål, men kun til at udarbejde sin egen nationale målsætning. Aftalen ser derfor ikke ud til at forhindre os i Grønland i at skabe en industriel udvikling. Det bliver endda fastslået, at det er muligt for os at fritage bestemte sektorer som for eksempel råstofsektoren fra den samlede grønlandske reduktionsforpligtelse.

Dette er positivt, da vi alt andet lige vil komme til at udlede mere CO₂ såfremt vi kommer i gang med en større erhvervsmæssig udvikling i råstofindustrien. Og det var vel mest af alt frygten for at blive forhindret i industriel udvikling, der var den udslagsgivende faktor i forhold til, at vi i Grønland i sin tid bad om et territorielt forbehold fra Paris-aftalen.

Når det er sagt, så er det vigtigt for Demokraatit at fastslå, at det er vigtigt for os, at vi er realistiske, når vi udarbejder vores nationale målsætninger. Det er vigtigt, at vi holder os for øje, at der skal være plads til industriel udvikling herhjemme. Vores klimamålsætninger må ikke være hæmmende for dette. I den

forbindelse skal vi huske på, at det er de nuværende industrialiserede lande samt Kina, der i høj grad har ansvaret for de nuværende problemer. Derfor er det også primært disse lande, der har ansvaret for at rydde op. Det må ikke blive sådan, at vores målsætninger bliver højere og mere ambitiøse end disse landes målsætninger. Vi skal have for øje, at vores land skal have mulighed for udvikling.

Forslaget indstilles med disse bemærkninger til videre behandling i Frednings- og Miljøudvalget.